

Úřad vlády České republiky

Odbor komunikace

Vážená paní
Dana Chlupová
1. máje 4
772 00 Olomouc

V Praze září 2014
Č. j. 12812/2014-OSV

Vážená paní Chlupová,

pan předseda vlády obdržel Váš podnět, ve kterém ho žádáte o harmonizaci činnosti Ministerstva vnitra s právním řádem České republiky. Důvodem Vaší žádosti je skutečnost, že nesouhlasíte s právními názory Ministerstva vnitra vyslovenými v jeho odpovědích při vyřizování Vašich podání. Konkrétně se pak neztotožňujete s názorem, že usnesení zastupitelstva obce nemusí být zveřejněno na úřední desce v souladu se správním řádem a že zastupitelstvo obce může schvalovat i smlouvy, které nejsou uvedeny v zákoně o obcích v rámci ustanovení o vyhrazených kompetencích zastupitelstva obce, přičemž uvádíte důvody Vašeho nesouhlasu s názory Ministerstva vnitra.

Dovolte mi tlumočit názor pana premiéra na předmětnou záležitost, se kterou se osobně seznámil a po jejím prostudování musí konstatovat, že se ztotožňuje se závěry Ministerstva vnitra, dle kterých usnesení zastupitelstva obce nemusí být zveřejněno na úřední desce proto, aby bylo vykonatelné, a zastupitelstvo obce je oprávněno schvalovat i takové smlouvy, jež nespadají do jeho zákonem o obcích vyhrazené kompetence.

V případě Vašeho názoru o nutnosti zveřejnit na úřední desce usnesení zastupitelstva obce proto, aby mohlo být vykonatelné, lze uvést, že zákon o obcích žádnou takovou podmínku nestanoví. Usnesení je tak vykonatelné ihned poté, co je schváleno nadpoloviční většinou členů zastupitelstva obce. V případě použití správního řádu, odhlédnu-li od argumentů, které již ve svých odpovědích použilo Ministerstvo vnitra, je pro porozumění dané problematiky potřeba pochopit především otázku rozlišování usnesení jako formy rozhodnutí kolektivního orgánu obce dle zákona o obcích a formalizovaných rozhodnutí se stanovenými náležitostmi dle správního řádu. Náhorně to lze ukázat například na rozhodování obce o správních deliktech uvedených v § 58 zákona o obcích, kdy je k tomuto rozhodování příslušná rada obce a s ohledem na § 147 odst. 1 zákona o obcích se zde použije správní řád. Na základě této skutečnosti je tedy třeba pokutu uložit formou správního rozhodnutí s náležitostmi dle správního řádu. Rada obce zde pak přijímá jako kolektivní orgán usnesení, kterým konkrétní správní rozhodnutí o uložení pokuty schválí, kdy je pak pro nabytí právní moci takového rozhodnutí třeba doručit toto formalizované rozhodnutí, nikoliv usnesení rady obce, kterým bylo schváleno.

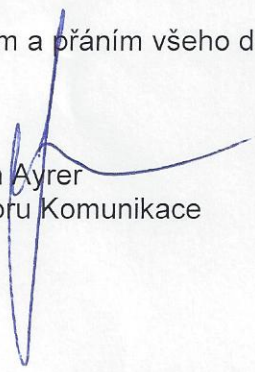
V případě otázky, které smlouvy je oprávněno zastupitelstvo obce schvalovat, je k Vašemu názoru možno sdělit, že vyhrazená pravomoc zastupitelstva obce znamená pouze to, že o stanovených záležitostech nemůže rozhodovat žádný jiný orgán obce. Tato skutečnost však neznamená, že by nemohlo zastupitelstvo obce rozhodovat i o jiných záležitostech. Je zde totiž ustanovení § 102 odst. 3 zákona o obcích, dle kterého rada obce zabezpečuje rozhodování ostatních záležitostí patřících do samostatné působnosti obce, pokud nejsou vyhrazeny zastupitelstvu obce nebo pokud si je zastupitelstvo obce nevyhradilo. Toto ustanovení se pak použije na veškeré další případy rozhodování obce v samostatné působnosti, které nejsou uvedeny ve vyhrazených kompetencích zastupitelstva obce či rady obce. Pod ustanovení § 102 odst. 3 zákona o obcích spadají rovněž Vámi uváděné dohody obce Jívová se společnostmi VENTUREAL s.r.o. a SYNERGION Jívová s.r.o., kdy v případě smluvních vztahů se jedná o typickou oblast samostatné působnosti obce (nejedná se zde o svěřený výkon státní moci). Zastupitelstvo obce si tedy mohlo schválení uvedených

dohod vyhradit, přičemž toto vyhrazení mohlo být provedeno jen tím, že zastupitelstvo obce o schválení dohod rozhodlo.

Pan předseda vlády si cení Vašeho zájmu o problematiku veřejné správy a věří, že Vám výše uvedené informace pomohly k objasnění předmětné záležitosti.

S pozdravem a přáním všeho dobrého

MgA. Martin Ayrer
ředitel Odboru Komunikace

Dana Chlupová

1. máje 4, Olomouc, 772 00

V Olomouci dne 6. srpna 2014

počet stran: 3 strany podnětu, 6 příloh

**Věc: Podnět k zahájení řízení dle čl. 78 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky,
a § 42 zákona č. 500/2004 Sb.**

Vážený pane předsedo vlády,

v souladu s čl. 67 ústavního zákona č. 1/1993, Ústava České republiky, a § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se na Vás obracím s podnětem, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední ve věci dodržování zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, a zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

Podnětem k mé žádosti je vyjádření Ministerstva vnitra České republiky, odbor dozoru a kontroly veřejné správy č. j. MV-25714-9/ODK-2014 (dále jen „vyjádření“), jež je odpovědí na můj podnět k zahájení řízení (dále jen „podnět“), který jsem dne 18. května 2014 adresovala panu Milanu Chovancovi, ministrovi vnitra České republiky, který dal věc k vyřízení odboru, na který jsem si stěžovala. Následkem toho:

- a) Ministerstvo vnitra ČR stále tvrdí, že usnesení zastupitelstva obce nemusí být zveřejněno na úřední desce v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád.
- b) Ministerstvo vnitra ČR tvrdí, že zastupitelstvo obce může schvalovat smlouvy, které jsou v rozporu s § 84, 85 a 102 zákona o obcích.

S ohledem na závažné skutečnosti, které z obou tvrzení vyplývají, Vás v souladu s čl. 78 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, žádám o harmonizaci činnosti Ministerstva vnitra ČR s právním řádem České republiky, a to s následujícím odůvodněním:

ad a)

Ministerstvo vnitra ČR tvrdí, že „dle § 87 zákona o obcích, usnesení zastupitelstva obce je platné okamžikem jeho přijetí (hlasováním), a to bez následných podmínek“. Zde si dovoluji citovat příslušný § 87 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích.:

„K platnému usnesení zastupitelstva obce, rozhodnutí nebo volbě je třeba souhlasu nadpoloviční většiny všech členů zastupitelstva obce, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.“

Odhlédneme-li od skutečnosti, že je zde přímo uvedena podmínka, tak klíčová je tedy předložka „k“ neboť ta určuje směřování k cíli, respektive do blízkosti něčeho čeho má být dosaženo, v tomto případě platného usnesení zastupitelstva obce. Předložka „k“ tedy vyjadřuje nikoliv dosažení limity (platného usnesení), ale pouze směr k ní. Nikdy jsem netvrdila, že hlasování většiny členů zastupitelstva obce zakládá neplatnost usnesení, jen jsem ve svém vyjádření zdůraznila, že tímto aktem (hlasováním) nenabývá usnesení zastupitelstva obce právní moci. Obdobně není platným hlasováním v Parlamentu České republiky dosaženo platného zákona. Potíž je následně s úkony, které byly obcí vykonány na základě platného hlasování zastupitelstva, jež však nikdy dle správního a následně i právního řádu nenabýlo právní moci, tedy nikoliv se samotným hlasováním. Podrobnější odůvodnění, kdy dle mého názoru dochází k platnému usnesení zastupitelstva obce je patrné z mého podnětu.

ad b)

Ministerstvo vnitra ČR tvrdí, s odkazem na § 35 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), že obec si ve svém katastru může de facto dělat co chce a nemusí se řídit platným právním řádem. Dle sdělení Ministerstva vnitra ČR tak může být obec chvíli orgánem veřejné moci a jindy zase subjektem soukromého práva.

Podstatou mé stížnosti však nebyla činnost obce, nýbrž zastupitelstva obce, jež dle čl. 101 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, a v souladu se zákonem o obcích je správním orgánem obce. Dle čl. 104 Ústavy ČR může být působnost zastupitelstva obce stanovena jen zákonem, v případě České republiky jde o taxativní výčet činností uvedených v § 84, § 85, a tam, kde není zřízena rada obce i v § 102 zákona o obcích.

Ministerstvo vnitra ČR tvrdí, že § 35 odst. 1 zákona o obcích, a zde dodávám, že obdobně může být použit i § 84 odst. 1 zákona o obcích, umožňují zastupitelstvu činit i to, co není uvedeno v § 84 odst. 2 až 5, v § 85, a tam, kde není zřízena rada obce i v § 102 zákona o obcích. To je ovšem v rozporu s čl. 104 Ústavy ČR, neboť tak by bylo oprávnění správního orgánu definováno velmi obecně.

Ministerstvo vnitra ČR se opírá o skutečnost, že v § 35 odst. 2 je řečeno, že „do samostatné působnosti obce patří zejména záležitosti uvedené v § 84, 85 a 102“ a tvrdí, že ono slovo „zejména“ znamená, že jde o příkladový výčet, nikoliv taxativní. Zde nemusíme být ve sporu, ale zdůrazňovací částice „zejména“ je zde použita ve vztahu k obci, tedy všem orgánům obce, nikoliv k zastupitelstvu a má stížnost směřovala právě k vymezení činnosti zastupitelstva obce, jež je správním orgánem.

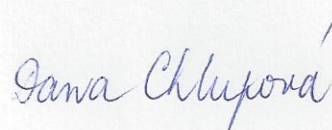
Základem uvedeného sporu je skutečnost, že zastupitelstvo obce Jívová, kde společně s manželem vlastníme nemovitost, schválilo dne 10. února 2014 tzv. „Dohodu o částečné záměně účastníků smlouvy“ (dále jen „Dohodu“, viz příloha č. 1) mezi obcí Jívová (IČ 00299031) a společnostmi VENTUREAL s.r.o. (IČ 26268868) a SYNERGION Jívová s.r.o. (IČ 29292417), která se týká „Smlouvy o spolupráci v oblasti výroby větrné energie“. Zastupitelé tak učinili na nátlak společnosti SYNERGION (viz „Žádost o součinnost a zařazení záležitostí na program jednání Zastupitelstva obce Jívová“), a to poté, co můj manžel upozornil na regulativy, jež v katastru obce Jívová uvedený typ výstavby neumožňují. Z tohoto důvodu jsem tedy 18. února 2014 podala podnět k výkonu dozoru nad výše uvedeným usnesením zastupitelstva, které nikdy nebylo vyvěšeno na úřední desce.

Během řešení uvedeného problému jsem se dozvěděla stanoviska a) a b), která považuji za natolik problematická, že jsem se po vyčerpání předchozích možností rozhodla obrátit přímo na Vás. Závěrem Vás prosím o písemné sdělení, jakým způsobem byl můj podnět vyřízen. Děkuji.

Přílohy

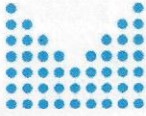
- podnět k výkonu dozoru nad usnesením zastupitelstva obce Jívová
- vyjádření k podnětu č. j. MV- 25714-5/ODK-2014
- rozklad k č. j. MV-25714-5/ODK-2014
- vyjádření k podnětu č. j. MV- 25714-7/ODK-2014
- „podnět“ - podnět ze dne 18. května 2014
- „vyjádření“ – vyjádření k podnětu č. j. MV-25714-9/ODK-2014

S pozdravem

Dana Chlupová

Mgr. Bohuslav Sobotka
předseda vlády České republiky
nábřeží Edvarda Beneše 4
Praha 1 – Malá Strana
118 01

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 25714-9/ODK-2014

Praha 16. června 2014
Počet listů: 2

Vážená paní
Mgr. Dana Chlupová
1. máje 4
772 00 Olomouc

Vyjádření k podnětu

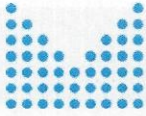
Ministerstvu vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly, které je dle § 123 a násl. zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o obcích“), příslušné k výkonu dozoru nad zákonností obecně závazných vyhlášek obcí a usneseními, rozhodnutími a jinými opatřeními orgánů obcí v samostatné působnosti, byl dne 2. června 2014 postoupen k vyřízení Váš podnět ve smyslu § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), v kontextu vyjádření Ministerstva vnitra ze dne 28. dubna 2014 (č. j. MV-25714-7/ODK-2014), a to k zahájení řízení z moci úřední ve věci dodržování správního řádu a zákona o obcích.

Ministerstvo vnitra po řádném vyhodnocení Vašeho výše uvedeného podnětu došlo k těmto níže uvedeným závěrům k Vámi uvedeným bodům Vašeho podání.

Ad a)

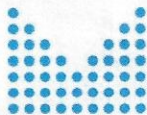
Vámi uváděné ustanovení § 1 odst. 2 správního řádu stanoví princip subsidiarity použití správního řádu, neboli přednost zvláštních procesních úprav stanovených v jiných zákonech před úpravou obecnou, stanovenou ve správním řádu. Tedy ustanovení správního řádu se použijí obecně při postupu správních orgánů ve všech zvláštním zákonem výslovně neupravených případech, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Zvláštní zákon může stanovit odlišně celý procesní režim (např. daňový řád), tedy vyloučit správní řád zcela, nebo jen některé procesní instituty, což platí i u zákona o obcích, kde lze aplikovat správní řád v případech uvedených v § 147 a dále obecně tehdy, pokud postup správního orgánu obce není zákonem o obcích (či jiným zvláštním zákonem) pro daný případ výslovně upraven.

Z výše uvedeného tedy vyplývá, že problematika přijímání resp. platnosti samotného usnesení zastupitelstva obce, která je obecně upravena zákonem

o obcích, je dle výše uvedeného ke správnímu řádu v postavení *lex specialis*. Nelze tak správní řád obecně uplatnit na rozhodování zastupitelstva obce v rámci samostatné působnosti s ohledem na ustanovení § 87 a násl. zákona o obcích. V kontextu správního řádu je třeba vnímat usnesení zastupitelstva obce jako rozhodnutí *sui generis* („svého druhu“), vydané v samostatné působnosti obce. Výše uvedenému svědčí již předchozí vyjádření Ministerstva vnitra (č. j. MV-25714-7/ODK-2014), dle kterého usnesení zastupitelstva obce v rámci výkonu samostatné působnosti nespĺňuje atributy správního řízení dle § 9 správního řádu (cit.: „*Správní řízení je postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti jmenovitě určené osoby nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má anebo nemá.*“). Nelze se tak ani odvolávat na ustanovení § 76 správního řádu a povinnosti z něj vyplývající (cit.: „*Usnesení, které se oznamuje podle § 72, nabývá právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li proti němu podat odvolání.*“), neboť z hlediska systematického uspořádání správního řádu obě výše uvedená ustanovení § 9 a § 76 jsou součástí Části druhé správního řádu – „Obecná ustanovení o správním řízení“. Naopak, dle § 87 zákona o obcích, usnesení zastupitelstva obce je platné okamžikem jeho přijetí (hlasováním), a to bez následných podmínek. Přezkoumatelnost takového rozhodnutí (usnesení) je pak dána dozorovými opatřeními ve smyslu § 123 a násl. zákona o obcích. Tím je z hlediska speciálního postavení zákona o obcích obecně vyloučeno uplatnění opravných prostředků na základě správního řádu, tedy usnesení je v okamžiku schválení platné a tak i vykonatelné (v právní moci).

Výše uvedené se vztahuje i k Vámi uváděné podmínce právní moci usnesení zastupitelstva obce jeho doručením všem adresátům takového usnesení (požadujete formu zveřejnění takového usnesení na úřední desce obecního úřadu jako ekvivalent doručování veřejnou vyhláškou). Opět z hlediska speciálního postavení zákona o obcích lze konstatovat, že v tomto zákoně nenajdeme způsob doručování odpovídající ustanovením správního řádu. Naopak tato problematika (lépe řečeno zveřejňování informací o činnosti orgánů obce) je upravena v § 97 zákona o obcích (cit.: „*Obec informuje občany o činnosti orgánů obce na zasedání zastupitelstva obce a dále jiným způsobem v místě obvyklém.*“), v kontextu § 93 odst. 1 a 3 a § 95 odst. 1 a 2 zákona o obcích. Pokud tedy obec zveřejňuje usnesení zastupitelstva obce na úřední desce, lze to chápat (dle výše uvedeného) jako informaci občanům poskytnutou jiným způsobem v místě obvyklém. Ustanovení § 93 odst. 1 se pak nenachází v zákoně o obcích z důvodů, které uvádíte (pozn.: i starosta je správním orgánem *sui generis*), ale právě proto, aby byla zajištěna veřejnost každého zasedání zastupitelstva obce a občané obce, fyzické osoby vlastníci na území obce nemovitost a cizinci dle § 17 zákona o obcích, tak mohli v souladu s ustanovením § 16 zákona o obcích využít svého práva například vyjadřovat na zasedání zastupitelstva obce v souladu s jednacím řádem svá stanoviska k projednávaným věcem, nahlížet do rozpočtu obce a do závěrečného účtu obce za uplynulý kalendářní rok, do usnesení a zápisů z jednání zastupitelstva obce a pořizovat si

z nich výpisy nebo požadovat projednání určité záležitosti v oblasti samostatné působnosti zastupitelstvem obce. Ustanovení § 95 zákona o obcích pak garantuje každému možnost zjistit potřebné informace o zasedání zastupitelstva obce nahlédnutím do zápisu ze zasedání zastupitelstva, jenž musí být pořízen do 10 dnů po skončení zasedání. Právě tím jsou dány atributy obce jako veřejnoprávní korporace.

Bohužel nelze vyhovět ani Vašemu podnětu k vydání závazného opatření obecné povahy, neboť takový postup Ministerstva vnitra by mimo jiné nebyl v souladu

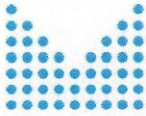
- se zákonem (dle § 171 odst. 1 správního řádu se opatření obecné povahy vydává na základě výslovného zákonného zmocnění),
- s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu (rozsudek č. j. 1 Ao 1/2005-98 ze dne 27. září 2005 – cit.: „*Opatření obecné povahy tedy slouží toliko ke konkretizaci již existujících povinností, vyplývajících ze zákona, a nikoliv k ukládání nových povinností, které zákon neobsahuje.*“),
- čl. 101 odst. 4 Ústavy České republiky (cit.: „*Stát může zasahovat do činností územních samosprávních celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem.*“).

Ad b)

V rámci Vaší argumentace je třeba pochopit samotné postavení obce jednak jako orgánu veřejné moci, kde musí jednat podle kogentních pravidel veřejného práva a jednak jako právem nadané právnické osoby, která se může svým právním jednáním zavazovat v souladu s dispozitivními normami soukromého práva (především zákonem č. 89/2012 Sb., občanský zákoník).

Pokud mluvíme o smlouvě o spolupráci v oblasti výroby větrné energie uzavřené mezi obcí Jívová a společností Synergion Jívová s.r.o. dne 7. dubna 2006 či dalších smluvních ujednání, vystupuje zde obec Jívová ne jako orgán veřejné moci, ale jako subjekt (právnická osoba) soukromého práva, které se na rozdíl od kogentního práva veřejného vyznačuje svou dispozitivností, a tak umožňuje uzavírat mezi právem nadanými stranami taková ujednání (smlouvy), která nejsou přímo zákonem pojmenovaná, a to za předpokladu, že nejsou svým obsahem v rozporu s obecnými principy soukromého práva. Avšak na rozdíl od např. obchodních korporací je obec zároveň veřejnoprávní korporací podle zákona o obcích, a tak podstatným hlediskem v rámci takových závazků bude i dodržování zásad hospodaření stanovených v § 38 a násl. zákona o obcích (neboť nevýhodně uzavřená smlouva může pro obec znamenat i finanční újmu, což sama ve své

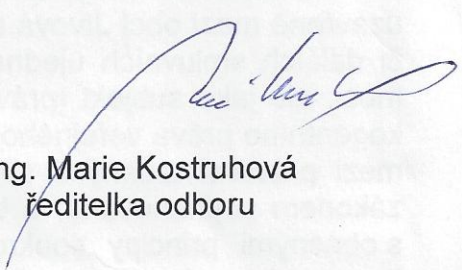
argumentaci uvádíte). Výše uvedený postup je pak v souladu s § 35 výše uvedeného zákona o obcích (není pravdou Vaše tvrzení, že zastupitelstvo obce může rozhodovat pouze o tom, co je konkrétně uvedeno v § 35 odst. 2 zákona o obcích, neboť dle gramatického výkladu právního textu platí, že tam, kde právní norma obsahuje slovo „zejména“, jde o příkladný výčet, nikoli taxativní).

S ohledem na výše uvedené, není v kompetenci Ministerstva vnitra posuzovat hospodaření obcí, neboť problematika, zda obec jednala hospodárně s péčí řádného hospodáře, je předmětem přezkumu hospodaření, které provádí dle § 42 odst. 1 in fine (na konci) resp. odst. 2 zákona o obcích v přenesené působnosti krajský úřad podle zákona č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů.

Problematika přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků pak spadá dle § 4 odst. 1 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, do působnosti Ministerstva financí.

V případě zjištění pochybení v hospodaření obce pak není vyloučena trestněprávní odpovědnost konkrétních členů zastupitelstva obce dle zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, či odpovědnost občanskoprávní dle ustanovení § 159 výše uvedeného občanského zákoníku.

Shrneme-li závěrem výše uvedené, nedospělo Ministerstvo vnitra k závěru, že by byly naplněny podmínky pro uplatnění požadovaných dozorových opatření v rámci § 124 zákona o obcích, a to s odkazem na ustanovení § 124 odst. 6 zákona o obcích, podle kterého je vyloučeno použití dozorových opatření v případě porušení právních předpisů občanského, obchodního nebo pracovního práva a v případě, kdy jsou dozor nebo kontrola výkonu samostatné působnosti obcí upraveny zvláštním právním předpisem (viz výše uvedený zákon o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí).

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Vyřizuje: Mgr. Jan Roneš
tel. č.: 974 816 441
e-mail: jan.rones@mvcv.cz

Dana Chlupová

1. máje 4

Olomouc

772 00

V Olomouci dne 18. května 2014

počet stran: 6 stran podnětu, 5 stran příloh

Věc: Podnět k zahájení řízení

Vážený pane ministře,

v souladu s § 42 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se na Vás obracím s podnětem, aby bylo zahájeno řízení z moci úřední ve věci dodržování zákona č. 500/2004 Sb. správní řád, a zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

Podnětem k mé žádosti je vyjádření Ministerstva vnitra České republiky, odbor dozoru a kontroly veřejné správy č. j. MV-25714-7/ODK-2014 (dále jen vyjádření), které mj. obsahuje následující tvrzení:

- a) Ministerstvo vnitra ČR ve svém vyjádření (bod ad 1)) tvrdí, že usnesení zastupitelstva obce nemusí být zveřejněno na úřední desce v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád.
- b) Ministerstvo vnitra ČR ve svém vyjádření (bod ad 6)) tvrdí, že zastupitelstvo obce může schvalovat smlouvy, které nejsou v souladu s § 35 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), respektive jsou v rozporu s § 84, 85 a 102 zákona o obcích.

S ohledem na skutečnost, že obě tvrzení jsou dle mého názoru rozporná s právním řádem České republiky Vás tedy tímto žádám o nápravu. Pro své stanovisko mám následující odůvodnění:

Ad a)

Ve vyjádření Ministerstva vnitra České republiky (MV ČR) je správně uvedeno, že zastupitelstvo obce je správním orgánem a plně se na něj vztahuje zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, a to nikoliv dle jeho §1 odst. 3, jak je uvedeno ve vyjádření, neboť zde uvedené úkony zastupitelstvo neprovádí, ty jsou vyhrazeny obecnímu úřadu, ale dodržování správního řádu zastupitelstvem je odvislé od §1 odst. 2 správního řádu, a to v kontextu zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), jež je v tomto případě oním „zvláštním zákonem“.

„Zvláštní zákon“, tedy zákon o obcích stanoví, že se na úřední desce vyvěšuje program připravovaného zasedání zastupitelstva obce (viz § 93 odst. 1 zákona o obcích). Jde tedy o úkon, jež má dle správního řádu svůj ekvivalent v doručování veřejnou vyhláškou (§ 25 správního řádu). Toto ustanovení je v rámci zákona o obcích proto, že zasedání zastupitelstva obce svolává a zpravidla řídí starosta, místostarosta nebo jiný zastupitel, jež sami o sobě nejsou správním orgánem, nicméně dle § 93 odst. 1 zákona o obcích zodpovídají za to, že bude program jednání zastupitelstva vyvěšen na úřední desce obecního úřadu alespoň 7 dní před zasedáním.

Zastupitelstvo obce rozhoduje jako správní orgán usnesením a § 87 zákona o obcích pouze říká za jakých okolností je toto usnesení platné, nikoliv, kdy toto usnesení nabývá právní moci. Zde je nutno v souladu s § 1 odst. 2 správního řádu připomenout, že dle i MV ČR citovaného § 72 odst. 1 se rozhodnutí, v tomto případě usnesení, oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou. Forma ústního vyhlášení by mohla být použita pouze v případě, že se zasedání zastupitelstva zúčastní všichni oprávnění, a že se všechny tyto osoby vzdají nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. S ohledem na skutečnost, že obec je veřejnoprávní korporací, jsou všichni oprávnění zastupitelstvu obce známi – jedná se o osoby splňující podmínky dle § 16 odst. 1 a 3 zákona o obcích. Z ohledem na korporativní charakter obce se tedy usnesení zastupitelstva obce týkají jmenovitě všech osob naplňujících § 16 odst. 1 a 3 zákona o obcích (dále jen členové obce), a proto musí být, v souladu s § 9 správního řádu, těmto osobám oznámeno. Souhlasím tedy s výrokem MV ČR, že dle § 76 odst. 3 správního řádu nabývá usnesení právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li proti němu podat oznámení. Nicméně za oznámení lze v tomto případě, v souladu s § 72 správního řádu, považovat pouze následující tři postupy:

- a1) že se všichni členové obce (veřejnoprávní korporace) zúčastní ústního vyhlášení rozhodnutí / usnesení a současně se vzdají nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.
- a2) všem členům obce (veřejnoprávní korporace) je doručen stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí do vlastních rukou.
- a3) je rozhodnutí (usnesení) zastupitelstva obce doručeno všem členům obce v souladu s § 25 správního řádu veřejnou vyhláškou.

Situace uvedená v bodě a1) běžně nenastává a ani v popisovaném případě k ní nedošlo. Řešení dle bodu a2) je neefektivní, finančně náročné a lze dokonce polemizovat, že je v souladu s právním řádem ČR, neboť § 144 odst. 1 správního řádu považuje řízení s více než 30 účastníky za řízení s velkým počtem účastníků, kdy se doručuje veřejnou vyhláškou, a to jak při zahájení řízení (§ 144 odst. 2 správního řádu), tak v jeho průběhu (§ 144 odst. 6 správního řádu).

Pokud není usnesení zastupitelstva obce doručeno dle výše uvedených bodů a1) až a3), tak není naplněn § 72 odst. 1 správního řádu, tedy nedošlo k oznámení rozhodnutí, a tím toto rozhodnutí nenabýlo v souladu s § 73 odst. 1 správního řádu právní moci a následně tedy není dle § 74 odst. 1

správního řádu vykonatelné. V případě usnesení zastupitelstva obce, které je konkrétním typem rozhodnutí, tím nemusí být, jak správně uvádí MV ČR, dotčena jeho platnost, tedy pokud bylo přijato v souladu s § 87 zákona o obcích a současně v souladu s § 77 správního řádu.

Vyjádření MV ČR odkazuje rovněž na § 93 odst. 1 a 3 a § 95 odst. 1 a 2 zákona o obcích s tím, že právě zde je zakotvena ona „veřejná“ kontrola usnesení zastupitelstva obce. S tímto názorem není důvod polemizovat, ale „veřejná“ se v tomto případě nerovná „korporativní“, neboť korporace je sdružení osob spojených stejnými zájmy s tím, že jde opravdu o jmenovitě konkrétní osoby. Předmětem mého podnětu je „usnesení“ jako správní rozhodnutí, jež se přitom v § 93 zákona o obcích vůbec nevyskytuje a v § 95 zákona o obcích je pouze zmíněno s tím, že uvedené ustanovení nařizuje pořízení zápisu, za jakého průběhu bylo na zastupitelstvu toto usnesení přijato. Zákon o obcích tedy vůbec neříká, jakým způsobem musí být usnesení zastupitelstva obce oznámeno, neboť se předpokládá postup v souladu s § 1 odst. 2 správního řádu, tedy mnou výše uvedená procedura. Možnosti výkonu dozoru dle § 123 zákona o obcích tím samozřejmě nejsou dotčeny.

Vážený pane ministře, žádám Vás tedy v souladu s § 171 správního řádu, aby Ministerstvo vnitra ČR vydalo opatření obecné povahy, kterým odůvodní nutnost zveřejňování usnesení obecního zastupitelstva na úřední desce. Toto opatření vnímám jako důležitý krok k obnově zákonnosti i k nápravě stávajícího stavu, kdy již drtivá většina obcí tato usnesení zveřejňuje a pouze malá část hledá nezákonné důvody takto nečinit.

Ad b)

Předmětem tohoto bodu (viz bod ad 6) vyjádření) je skutečnost, že zastupitelstvo obce Jívová schválilo dokument „Smlouva o spolupráci v oblasti výroby větrné energie“ s tím, že následně zmocnilo starostku obce k jejímu podpisu. Ve svém rozkladu jsem upozornila na skutečnost, že zastupitelstvo obce není v rámci právního řádu České republiky k takovému kroku delegováno. Vyjádření Ministerstva vnitra ČR tento krok zastupitelstva obce Jívová hájí a odkazuje na § 35 zákona o obcích. Zde připomínám, že aplikace tohoto paragrafu nemůže být v rozporu s jeho třetím odstavcem, tedy se zákony a právními předpisy, což plně koresponduje s mým vyjádřením v rozkladu, že zastupitelé musí při výkonu své funkce postupovat dle článku 104 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky. Konkrétními právními předpisy jsou přitom § 84, 85 a 102 zákona o obcích, což mj. ve svém odstavci 2 zdůrazňuje i MV ČR citovaný § 35 zákona o obcích.

Dle § 127 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, je zastupitel obce úřední osobou, která je dle § 329 trestního zákoníku trestně odpovědná, pokud úmyslně vykoná svou pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu nebo překročí-li svoji pravomoc. Toto ustanovení má působit preventivně a represivně vůči úmyslnému zneužívání postavení úřední osoby, čímž chrání

demokratický právní řád před vědomým nedodržováním článku 104 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb. Samotný článek 104 odst. 1 ústavního zákona č. 1/1993 Sb. přitom neříká nic jiného, že jakékoliv jednání, které je s ním v rozporu, a to úmyslné či neúmyslné, je nezákonné, tedy právně neplatné, což je pro tento případ ještě zdůrazněno § 77 správního řádu. Aby mohlo být jednání úřední osoby posuzovatelné, musí být její pravomoci vymezeny konkrétně a taxativně.

Zastupitelstvo obce je pouze jedním z orgánů obce, přičemž jde o orgán obce jehož pravomoci jsou zcela jasně zákonně upraveny, a to v § 84, § 85 a v případě obce, kde není zřízena rada i v § 102 zákona o obcích. Ministerstvo vnitra se ve svém vyjádření asi domnívá, že uvedenou smlouvu může zastupitelstvo obce schválit dle § 84 odst. 1, a to v souladu s § 35 odst. 1. Tak tomu však není, neboť uvedený postup by musel být opřen o nějaký konkrétní zákon, muselo by být tedy řečeno o jaký zákon se „Smlouva o spolupráci v oblasti výroby větrné energie“ opírá, jakým zákonem se její ustanovení řídí, neboť všechny kroky zastupitelstva obce učiněné dle § 35 odst. 1 musí být dle § 35 odst. 3 v souladu se zákony a právními předpisy. Tomu odpovídá i znění § 35 odst. 2, které jež hovoří zcela jasně – zastupitelstvo může rozhodovat pouze o tom, co je uvedeno v § 84, respektive taxativně v § 84 odst. 2 až odst. 5, v § 85 a v případě, že v obci není rada obce i dle § 102 odst. 2. Pokud není v těchto ustanoveních právo zastupitelstva obce uzavřít něco jako je „Smlouva o spolupráci v oblasti výroby větrné energie“, tak tuto pravomoc zastupitelstvo obce prostě nemá. Tvrdit, že se tato pravomoc odvíjí od § 35 odst. 1 či § 84 odst. 1 zákona o obcích je nesmysl, neboť tyto odstavce pouze propojují jednotlivé části zákona o obcích, tedy konkrétně jeho díl 1 – Samostatná působnost obce s dílem 2 – Pravomoc zastupitelstva obce, což plně potvrzuje již zmíněný § 35 odst. 2, který uvádí, že v samostatné působnosti obce jsou záležitosti uvedené v § 84, 85 a 102, přičemž § 84 odst. 1 opravdu žádnou „záležitost“, tedy opravdu konkrétní věc, neobsahuje.

Ministerstvem vnitra citovaný § 38 zákona o obcích se zde posuzované věci vůbec netýká. Toto právní ustanovení pouze apeluje na ochranu majetku obce a **dodržování zákonem vymezené působnosti**, a také vyjmenovává případy, kdy může obec ručit za závazky fyzických a právnických osob. Možnost uzavřít něco jako je „Smlouva o spolupráci v oblasti výroby větrné energie“ v tomto paragrafu není.

Zde ještě jednou připomínám, že obec, tedy v tomto případě subjekt soukromého práva, může podle občanského zákoníku uzavřít smlouvu s právnickými osobami pouze dle § 54 zákona o obcích, tedy pouze v případě zmocnění zastupitelstva dle § 84 odst. 2 písm. e) a § 85 písm. d) zákona o obcích.

Zastupitelstvo obce může samozřejmě dle § 84 odst. 1) zákona o obcích vyjádřit souhlas např. se stavbou větrných elektráren v katastru své obce, ale musí tak učinit v souladu se zákonem č. 183/2206 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), který pro obec předepisuje i příslušné zákonné formy (viz § 6 stavebního zákona). Podepisovat specifickou „Smlouvu o spolupráci v oblasti výroby větrné energie“ je tedy nejen nezákonné, ale i zbytečné. Skutečný důvod podpisu uvedené smlouvy je přitom zřejmý z tzv. „Žádosti o součinnost a zařazení záležitosti

na program jednání Zastupitelstva obce Jívová“ (dále jen žádost), datované 17. 12. 2013 a poskytnuté MV ČR. Ze stran č. 3 a 4 tohoto dokumentu, který přikládám ještě jednou i jako přílohu č. 1 k tomuto podání, je zřejmé, že případnému investorovi nejde o nic jiného než o náhradu škody, které by se domáhal jak cestou využití občanského zákoníku (str. 3 bod (i)), tak cestou obchodního zákoníku (str. 3, bod (ii)) s tím, že „vyčkáváním z důvodů (zbytečných) obav před aktivitou pana Chlupa (která ve vztahu k obci a procesu pořizování územního plánu nemá oporu v žádném závazném právním předpisu), může vzniknout společnosti SYNERGION Jívová s.r.o. škoda, k jejíž náhradě by v takovém případě byla povinna Obec Jívová, nikoliv pan Chlup!“ (viz str. 4, bod (iv)). Zde jen dodávám, že jak já, ta i můj manžel jsme dle § 16 odst. 3 zákona o obcích členy veřejnoprávní korporace Obec Jívová a jediným „proviněním“ mého muže bylo, že položil na stůl jasné důkazy o tom, že výstavbu větrných elektráren v katastru obce Jívová neumožňují Zásady územního rozvoje Olomouckého kraje.

Účelem předmětné smlouvy je tedy zavázat Obec Jívová tak, aby mohla být ze strany investora v jeho zájmu ovlivňována a vydírána. Na tomto místě je zajímavý právní názor investora (viz příloha č. 1, str. 3), že se předmětná smlouva řídí § 54 zákona o obcích, respektive občanským zákoníkem s tím, že naplňuje ustanovení občanského zákoníku o smlouvě o sdružení ve smyslu zákona č. 40/1964 Sb. Uvedený právní názor je datován k 17. 12. 2013, přičemž od 1. 1. 2014 se předpokládá účinnost zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, který již uzavření smlouvy o tomto sdružení obci neumožňuje – viz novelizovaný § 54 zákona o obcích. Zastupitelstvo obce Jívová se sešlo a hlasovalo 10. února 2014 a bylo tedy vázáno zákonem č. 89/2012 Sb. K tomuto jen dodávám, že MV ČR ve svém vyjádření uvádí (bod ad 2)), že „Ministerstvu vnitra není známo, že by v době platnosti smlouvy mezi obcí Jívová a společností Ventureal s. r. o., o spolupráci v oblasti větrné energie ze dne 7. dubna 2006 došlo ke změně právních předpisů, díky čemuž by bylo nutné učinit opatření dle Vámi uváděného čl. XI odst. 4 výše uvedené smlouvy“. Pro úplnost dodávám, že mimo zákona č. 89/2012 SB. se dne 22. dubna 2011 staly cestou Aktualizace č. 1 Zásad územního rozvoje Olomouckého kraje (usnesení UZ/19/44/2011) závazné i regulativy a normativy Územní studie na umístění větrných elektráren Olomouckého kraje, které tento typ stavby v katastru obce Jívová znemožňují, přičemž jsem si vědoma, že toto posouzení není záležitostí MV ČR, nicméně k podstatné změně právních předpisů opravdu došlo.

Rozhodnutí o schválení „Dohody o částečné záměně účastníků smlouvy o spolupráci v oblasti výroby větrné energie ze dne 7. 4. 2006“ bylo zastupitelstvem obce Jívová přijato dne 10. února 2014. Není mi známo, že by toto rozhodnutí bylo jakýmkoliv způsobem řádně oznámeno (zveřejnění usnesení / podepsané Dohody), a také se domnívám, že jsem výše dostatečně zdůvodnila, proč je možno toto rozhodnutí považovat ve smyslu § 77 správního řádu za nicotné. Podotýkám, že jsem nemohla využít § 77 odst. 1 správního řádu, tedy napadnout rozhodnutí u nadřízeného správního orgánu, neboť mi

nebylo řádně doručeno – viz část ad a) mého podnětu. I kdybych šla na obecní úřad zkontrolovat zápis z jednání zastupitelstva, tak stále nebudu mít zákonnou možnost napadnout platnost uvedeného rozhodnutí, neboť to pro své nedoručení dosud nenabýlo právní moci a není tedy vykonatelné.

Vážený pane ministře, žádám Vás tedy v souladu s § 124 zákona o obcích o zjednání nápravy ve věci předmětného rozhodnutí zastupitelstva obce Jívová ze dne 10. února 2014.

Závěrem Vás prosím o písemné sdělení, jakým způsobem byl můj podnět vyřízen. Děkuji.

S pozdravem

Dana Chlupová

Vážený pan
Milan Chovanec
Ministr vnitra České republiky
Ministerstvo vnitra ČR
Nad Štolou 3
Praha 7
170 34